

MUSTAFA CEYLAN

Nail TAN

Şair ve edebiyat araştırmacısı kimliğiyle tanınan, “Gülce Edebiyat Akımı”nın kurucusu ve yayımcı Mustafa Ceylan yaşadığı Antalya’da geçirdiği bir kalp krizi sonucu 5 Temmuz 2018 Perşembe günü hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, 6 Temmuz 2018 Cuma günü memleketi Ankara’nın Elmadağ ilçesine getirilerek Tepebaşı Camisinde kılınan cuma ve cenaze namazları sonrasında ilçe mezarlığında toprağa verildi.

Rahmetli Ceylan, 25 Ocak 1952 tarihinde Ankara Elmadağ’da doğdu. Babası Mehmet Ceylan, annesi ise Emine Hanımdır. Halk şairi, destancı Ahmet Remzi Ceylan amcasıdır. Anneannesi Miyase Hanım ise düğün türkücüsü ve cenaze ağıtçısıdır.

İlkokul (1964) ve ortaokulu (1967) Elmadağ’da okudu. İlçede lise olmadığı için ortaöğrenimini Başkent Lisesinde tamamladı (1970). Aynı yıl evlendi. Gündüz çalışıp gece okuyarak Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Makine Bölümünü bitirerek makine mühendisi oldu (1975). 1972 yılında Elmadağ Belediyesinde çalışmaya başlamıştı. İşçi, memur, şef, müdür, daire başkanı, Başbakanlık Müşaviri, Belediye başkan yardımcısı, il müdür yardımcısı gibi kamu kuruluşlarında çeşitli görevlerde bulunarak Antalya Köy Hizmetlerinde mühendis

iken emekliye ayrılıp Antalya’ya yerleşti (1998). Emekli olduktan sonra kendisini tamamen kültür ve sanat çalışmalarına verdi.

Edebiyatın şiir dalına ilgi duydu. Bu ilginin kaynağında, amcası ve anneannesi bulunmaktadır. Ortaokul sıralarında iken şiir yazmaya başladı. İlk şiiri Ankara’da *Adalet* gazetesinde yayımlandığında (1965) henüz 13 yaşındaydı. Lise öğrenimi için Ankara merkeze geldiğinde dönemin ünlü şair ve yazarlarından Ârif Nihat Asya, Necip Fazıl Kısakürek, Ahmet Muhip Dıranas, Mehmet Kaplan ve Ahmet Tufan Şentürk’le tanışma fırsatını yakaladı. Onlardan öğrendikleriyle çalışmalarını sürdürdü. Yükseköğrenim ve sonrasında şiirlerini *Türk Edebiyatı*, *Çağrı*, *Kemalist Ülkü*, *Gülpinar*, *Size*, *Antoloji*, *Yesevi*, *Yalaka*, *Güllük* ve *Karınca* dergilerinde yayımlandı. Ayrıca şiir ve yazıları *Adalet*, *Tasvir*, *Hürriyet*, *Hergün*, *Tercüman*, *Sabah*, *Son Havadis*, *Tasvir*, *Bizim Anadolu*, *Bizim Elmadağ*, *Ülke* ve *Gündem* gazetelerinde yer aldı. Kırkı aşkın şiiri, TSM ve THM formlarında bestelendi.

Bazı şiir ve yazılarında “Ozan Ceylan”, “Ozan Menderes” ve “Cımbız Adam” takma adlarını kullandığı görüldü.

Şiir dışında araştırma, anı / hatıra, roman türlerinde de kitaplar yazdı. Şiir tahlili yapmaya önem verdi. Yayımcılığa da yöneldi. *Kemalist Atılım* ve *Yalaka* dergilerinin genel yayın müdürlüğünü yaptı. *Bizim Elmadağ* ve *Ülke* gazetelerini çıkardı. Öldüğünde, Antalya’da *Güllük e-Dergiyi* ve *Ceylan Şiir Tahlilleri* adlı aylık bülteni yayımlamaktaydı. Radyo Güllük’ün de sahibiydi.

“Gülce Edebiyat Akımı”nı kurup yaymaya çalıştıysa da başarılı olamadı. Ancak ödül ve plaket zenginiydi denilebilir.

Öldüğünde 45 kitaba imzasını atmıştı. *Sihirbaz Sultanlar* ile *Şahbaz Sultanlar* adlı kitaplarının baskı hazırlığı içindeydi. Kitaplarının bir bölümü tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Kırat Geliyor* (Ozan Menderes adıyla, 1973), *Ezan Susmaz* (1974), *Yaralı Ceylan* (1986), *Yandı Bu Gönülüm* (1987), *Bir Şarkısın Antalya* (1994), *Paşa Gönülüm* (2005), *Ceylan Yüreğim* (2008), *Yanardağ Fıskırması* (2010), *Kaşgarlı Mahmut’un Kardeşiyim* (2013).

Anı/Hatıra: *Armağan 1: Anılar Koridoru Sarıveliler* (A. Tufan Şentürk’le, 2000).

Araştırma/İnceleme: *Tarihi ve Folkloruyla Elmadağ* (1983), *İlçemiz ve Köylerimiz* (1989), *Seymen Ruhü* (1992), *Her Yönüyle Yenimahalle* (1995), *Bayramlar Haftalar Günler* (1996), *Ahmet Tufan Şentürk: Hayatı, Sanatı, Eserleri* (1997), *Tahir Kutsi Makal: Hayatı, Sanatı, Eserleri* (1998), *Destanlaşan Köylü İsa Kayacan* (1999), *Sultan Şaire: Toprak Ana Güzide Taranoğlu* (2000), *Halil Soyuer: Hayatı, Sanatı, Şiirleri* (2001), *Armağan II: Ahmet Tufan Şentürk İçin Ne Dediler?* (A.T. Şentürk’le, 2002), *Lale Şairi Abdullah Satoğlu: Hayatı, Sanatı, Eserleri* (2003), *Gülend’inin Beşiği / Halk Ozanı Muharrem Yazıcıoğlu’nun Şiirsel Yolculuğu* (2005), *Kapadokya Güneşleri* (2010), *Türk Dünyası Efsaneleri* (Gülce şiir türleriyle, 2011), *Burdur Efsaneleri* (Gülce şiir türleriyle, 2012), *Öldürülen 101 Şair* (2013).

Antoloji/Seçki: *Güllük / Antoloji* (2006), *Güllük / Antoloji* (2007).

Gülây Birinci ile evliliğinden, oğlu Ceyhun Ceylan ve kızları Arzu Gökçe ile Pınar Sarp olmak üzere üç evladı bulunmaktadır.

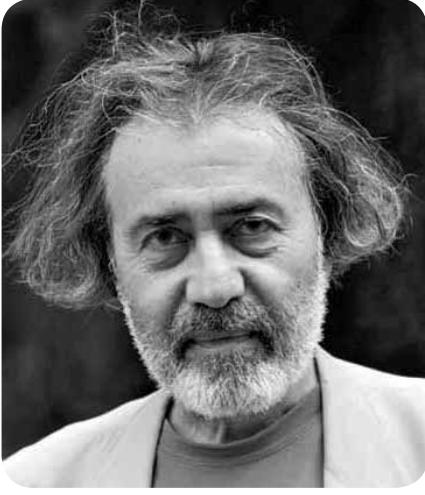
Denebilir ki 24 saat şiiri düşünen, yaşayan bir insandı. Hayallerinin yarısını bile gerçekleştirememişti. Ruhü şad olsun!

İZZET YASAR

Şair, hikâyeci ve çevirmen İzzet Yasar, 13 Temmuz 2018 Cuma günü İstanbul’da hayata gözlerini yumdu. Bir

süredir kanser tedavisi görmekteydi. Cenazesi, aynı gün Zincirlikuyu Camisinde kılınan ikinci ve cenaze namaz-

larının ardından Feriköy Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Rahmetli Yasar, 24 Mayıs 1951 tarihinde İstanbul'da doğdu. Babası Prof. Dr. Mustafa Yasar, annesi ise Edibe Hanım'dır.

Galatasaray Lisesinde ortaöğrenimini tamamladı. Yükseköğrenimine İstanbul Ü Edebiyat Fakültesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünde başladıysa da ikinci sınıftayken yarıda bıraktı. Çevirmenlikten sonra 1978'de reklam yazarlığına başladı.

Yazarlığa, edebiyatın şiir kapısından girdi. 1970'li yıllarda *Yeni Dergi* ve *Birikim*'deki şiirleriyle adını duyurdu. *Varlık* ve *Adam Sanat*'taki şiirleriyle daha da ünlendi. Ece Ayhan'ın şiir çizgisinde yürüdü. Şiirin yanı sıra hikâye, deneme ve çeviri dallarında da eserler verdi. M. Solakhan'ın *Zungenbrecher* (1986), S. Yasar'ın *Sarı Tebessüm* (1993) ve *Sevgilim İstanbul* filmlerinin senaryolarında yazarlık yaptı. Bazı eserlerinde Reşit İmrahor (Enis Batur ve Ahmet Güntan ile) takma adını kullandığı görüldü.

Dönüşü Olmayan Hikâyeler kitabıyla 1981 Sabahattin Ali Öykü Ödülü'nü aldı.

Eserleri tür ve ilk yayım yılına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Kanama* (1974), *Yeni Kuş Bakışı* (1979), *Ölü Kitap* (1982), *Kuvve'den Fiil'e* (1993, Reşit İmrahor takma adıyla ve E. Batur ve A. Güntan ile, haz. C. Koyuncu), *Dil Oyunları* (2002), *Asla Yazamayacaksın O Şiiri* (2007), *Başka Akıl Peşinde* (2010), *Şifa ile Taburcu* (2018).

Şiir / Hikâye: *tün Eserleri / Kanama, Yeni Kuş Bakışı, Dönüşü Olmayan Hikâyeler ve Ölü Kitap* (1995).

Hikâye / Öykü: *Dönüşü Olmayan Hikâyeler* (1982), *Özel Sektör İmamı* (2003), *Camdan Mezbahalar / Toplu Hikâyeler* (2012), *Esther Kıra* (2013).

Deneme: *Balta / Zar* (Sinema alanında, 1999),

Derleme: *Unutulmuş Şiirler Antolojisi* (Reşit İmrahor adıyla, 1994).

Çeviri: *Dikenli Tel* (M. Scorza'dan, 1984), *Bakış ve Ses* (P. Bonitzer'den, 1995), *Bilitis'in Şarkıları* (P. Louys'tan, 1997), *Kör Alan ve Dekadrajlar* (P. Bonitzer'den, 2006).

Sanatı hakkında Hakan Arslanbenzer'in *Türk Şiiri 2008-2009* kitabında (2010: 84-85) güzel bir değerlendirme yayımlanmıştır.

Fransızca ve İngilizce biliyordu.

Seçkin Hanım'la evliydi.

Şiir ve hikâye dallarında kalıcı, sanat değeri tartışmasız eserler vererek aramızdan ayrıldı. Ruhu şad olsun!